

Ова драма почела је на Косову. Љуба Ненадовић, иако и сам Србин, био је изненађен кад је видео у Црној Гори живу снагу косовске традиције, која је у тим брдима и после столећа била стварност, исто толико блиска и стварна као хлеб и вода. Намучене жене које су се одмарале поред бремена дрва на каменој ивици пута говориле су му о Косову као о својој особеној судбини и личној трагедији. „Наша је правда на Косову закопана“, говорили су људи резигнирано и не помишљајући да траже другим путем до онога који им косовски завет налаже. Целокупна судбина људи била је тим заветом омеђена и управљана. Као у најдревнијим легендама, које су увек и највећа људска стварност, сваки је на себи лично осећао историјску клетву која је „лале“ претворила у „ратаре“ усадивши им у души „страшну мисао Обилића“ да тако живе разапети између своје „ратарске рајинске стварности и витешке обилићевске мисли.“ Црна Гора и свет који је избегао у њена брда били су квинтесенција тога косовског мистерија. Све што се у тим брдима радило долазило је на свет са рефлексом косовске крви у погледу.

Када би човек пратио како наши медији извештавају о овој кризи не би могао да се стекне утисак да у нашој јужној покрајини сада траје велика политичка и историјска драма.

Да, ова је драма почела на Косову како то каже нас велики Иво Андрић говорећи о Његошу као трагичном јунаку косовске мисли, али то одавно није више само драма највећег српског песника већ је то најупечатљивији и најдубљи израз трагике нашег српског народа. Да ли ће се ова садашња дубока, национална, историјска драма на северу Косова и Метохије окончати као несагледива трагедија, коју ми данас немоћно посматрамо као морално разорени, дезоријентисани и понижени. Када би човек пратио како наши медији извештавају о овој кризи не би могао да се стекне утисак да у нашој јужној покрајини сада траје велика политичка и историјска драма. Напротив, све се чини да се одржи тзв. привид нормалности, привид непомућеног летњег дешавања никако се не сме нарушити и помутити. Програм РТС-а, као јавног сервиса, али и програми комерцијалних телевизија, препуни су летњих концерата, народне музике, бајатих серија, што лакших и ступиднијих филмова, који се уклапају у зацртану летњу шему разбире и опуштене забаве, коју ништа не може померити. Судећи по нашим медијима, ништа се драматично на северу Косова и Метохије не

Србија пева над амбисом

Пише: Маринко М. Вучинић
среда, 03 август 2011 21:30

